

Skutan Svenska Mari

Svante Pettersson

På främman-de stiltje och vat-ten, i storm och i natt-vin-dens sus, bränningars brott, på blå-nan - de A7 sku-tan Mar -

vå-gor i månskenets ljus. Det hö-res från dragspel en vals-me-lo - ri vi till rors ha-ver stätt. Det rycker och sli-ter i tackel och

di, på sku-tan, den svenska Ma - ri. 1. D 2. våg. D
tåg, från hä - van - de, A bru-san-de

1. G seg-lar vi
2. Nu
3. >!^Då
Snart hemåt på rul-lan - de våg, med havsvindens A7 sus omkring
D

vals-me-lo - di, på
Snart sover vi lugnt uti koj och i skans
för skepparn har vakten och skutan är hans.
3.
I gryende morgon, om vinden står bi,
vi seglar med Svenska Mari.
Nu står jag här åter vid rodrät i natt
och styrer vår skuta i fräsande gatt.
Och stjärnorna lyser på himmelens rund
högt ovan båd' havsdjup och grund.

Refr:
Nu seglar vi hemåt . . . A skutan, den
master och D Vi G sjunger med glädje vår

svenska Ma - ri. D
Jag fick av en flicka i palmernas lund
ett löfte om trohet och kärleksförbund.
2.
Till sjömannens helgon hon ställde sin bön:
Bevare den skutan så skön!
När solen går ner i korallernas hav
och natten blir svart som i Abrahams grav,
när stormarna lurar bak vågkammens topp,
A7
till skutan Mari står vårt hopp.
Refr:
Då seglar vi hemåt . . .